

BC. TATIANA PLEŠOVÁ
NETRADIČNÝ
HERBÁR
PRE DETI

VYDALO MEA2000 o. z.
© Všetky autorské práva sú vyhradené
ISBN 978-80-560-0438-8

Bc. Tatiana Plešová

***Netradičný herbár
pre deti***

Technická spolupráca: Kitlei Karol, Ondrejkočiová Viktória
Vydalo : Mladá Éra Autorov nového tisícročia
/ MEA 2000 o. z. /

© Autorské práva vyhradené
ISBN 978-80-560-0438-8

Príroda je mocná čarodejka, ale zato veľmi múdra. Ponúka ti krásny priestor, je tu les i lúka. Dôležité je, pozorne sa pozerať a srdce dobré mať, kvietky zbytočne netrhať. Naučíš sa a uvidíš veľmi veľa. Predsa, je to učebnica, v ktorej treba vedieť „listovať“ a to je teda zaujímavá veda!

***Les i lúka je tajomné miesto, plné
vôní a farieb. Rôzne rastlinky sa tu
ukrývajú, svoj domov tu majú malé
i veľké kvietky. Tíško čakajú na
slniečku i v tieni, kedy sa niekto
objaví. Oko i dušu pohladia.
Zvieratká dobre vedia, že sú to
vzácne dary.***

***Zajačik Ušiačik bude твоjím
sprievodcom. Ušiačikovi sa veľmi
páčia rastlinky. Zbytočne ich netrhá,
ale rád ich spoznáva. Chcel by sa aj
s tebou podeliť o to, aké rastlinky už
spoznal a videl...***

***Ušiačik veľmi rád chodí na lúku.
Vždy si povzdychne : "Ako je tu
krásne, najmä na jar i v lete. Všetko
tu žiari a vonia..."***

***Nemôže sa vynadívať na tú krásu.
Vybehne z lesa a ocitne sa na lúke.
Obzerá sa tu i tam, nevie, kam sa
vydať, ktorým smerom... kam len,
kam?***

**Spraví jeden krok, potom druhý a tu,
najprv jedna, potom druhá labka sa
mu zamotala ! Čo to? Čo sa to deje ?
Nešťastný Ušiačik sa pohnúť nevie !
Plazí sa ako had.... To čudo sa
nechce vzdať !**

**Ušiačik lepšie sa prizerá, na srdiečka
on pozerá, aké sú len pekné. Tuho sa
zamyslí, premýšľa: "Veď teba predsa
poznám! Ale odkiaľ ? Len si
spomenúť..."**

**Chvíľu tam stojí nepohnute ,
v hlávke si rastlinky predstavuje:
"Srdcovité a rúrkovité žlté kvety...
Júj, už viem! Áno, áno ! Už to mám!
Ty si predsa jedovatá rastlina
VLKOVEC!"**

**Ušiačik nevie, že po celý čas ho
sleduje zvedavý a bojazlivý zajko
Ňufko. Opatrne vykukuje spoza
kríka, najskôr jedno uško , potom
druhé.**

Ňufko si myslí, že je nenápadný a Ušiačik sa len smeje a hovorí: “ Tak už vylez spoza toho kríka!”

Ňufko len nesmelo zamrmle: “ Ale ja sa bojím!” A veľmi vystrašene ešte dodá: “ Už je preč ? “

Ušiačik len nechápavo hlávkou krúti a pýta sa: “ Kto či je preč ?”

Ňufko vraví: “ No predsa ten vlk!”

“Aký vlk?”, pýta sa Ušiačik. “No ved’ si pred chvíľkou vlka spomínal !” Ušiačik len labkou mávne a hovorí:

“ Akýže vlk! Ved’ to je rastlinka, čo v názve vlka má, vlkovec !“